

У НАУЦИ НЕМА ВРЕМЕНА ЗА ГУБЉЕЊЕ

ПРОФЕСОР ДОКТОР МИОДРАГ СТОЈКОВИЋ

23.03.2015. Јаворка Станојевић, Крагујевачке новине

У науци нема времена за губљење

Почетком месеца у Крагујевац је стигао муштулук о коначном почетку градње Центра изврности у оквиру ког би требало да заживи и прва српска банка матичних ћелија. Медијски натписи који ових дана потврђују да је Крагујевац успео да се избори да под окриљем свог Универзитета оснује најмодернију научну институцију у земљи пропустили су да се позабаве чињеницом да је од одобравања пројекта до најаве постављања камена темељца протекло читавих пет година. У сенци оптимистичких очекивања остало је и име творца идејног и научног пројекта професора Миодрага Стојковића, који је својом одлуком да светску признату каријеру настави на крагујевачком Универзитету пресудно утицао да се оснује ова научна институција највишег ранга и да буде лоцирана у срцу Шумадије.

Навршило се пет година од потписивања првог у низу уговора о почетку градње центра за матичне ћелије, за који сте ви урадили идејни и научни пројекат. У међувремену је дошло до бројних промена, па се од центра за биологију матичних ћелија при Факултету медицинских наука, који је требало да буде грађен на четири хиљаде квадрата, дошло до центара изврности под капом Универзитета који би требало да се простиру на више од 10 хиљада квадратних метара. Шта је по вама главни разлог одлагања?

Главни разлог је недостатак континуитета у раду Министарства просвете кроз све ове године. Дочекали смо и испратили четири министра и сваки је имао „нове” идеје и приоритете, заборављајући да већ постоји низ већ одобрених пројеката, укључујући и изградњу центра у Крагујевцу. С обзиром да је тим људи испред Факултета и града Крагујевца уредно извршавао обавезе, пет година је много за почетак пројекта од националног значаја. Најдужи застој био је у време министра Жарка Обрадовића, када је све потпуно стало. На срећу, у последњих годину дана дошло је до значајног помака и припреме тендерске документације и сада сви са великим нестрпљењем очекујемо почетак радова. Ипак морам рећи да бих ја после пет година више волео да разговарам, не о евентуланом почетку, већ о завршеним радовима.

Иако су најаве оснивања центра од самог почетка везиване за ваше име, већ дуже се чињеница да сте ви аутор пројекта нерадо помиње. Да ли то значи да је пројекат измењен, или за то постоје други разлози?

Пројекат је измењен у смислу да Факултет медицинских наука и Центар буду под истим кровом, што је пожељно како би се млади људи под тим истим кровом едуковали, бавили науком и примењивали је. Срж пројекта је банка матичних ћелија и развој нових терапија за лечење болести, односно развој регенеративне медицине. Тај део сам ја написао и одобрен је пре пет година од стране интернационалних и националних рецензата и самог Министарства. Ако се, и зашто, моје име не помиње, мораћете да питате оне који моје име прећуткују, можда им смета моје политичко опредељење и ангажман... Ако је тако, онда ми је јако жао да не препознају потенцијал пројекта центра, не препознају образовање и науку као национални приоритет и не препознају мој рад и моју жељу да као земља управо по томе будемо још препознатљивији.

У делу јавности постоји утисак да је крагујевачким академским круговима присутна тенденција маргинализације ваших заслуга. Имате ли утисак да неко намерно прећуткује да су ваше име и пројекат у који сте уложили много труда и енергије пресудно утицали да Центар буде основан баш у Крагујевцу?

Да добијете један овакав пројекат морате да докажете да је он базиран на раду, успесима, научним остварењима и публикацијама научних радова. Када неко гледа моја остварења, врло лако може да види да је листа мојих научних радова седам пута вреднија у односу на један приватни универзитет. Ја не морам да доказујем ништа од свега тога и сигурно ми је најмање потребно да ме било ко из Крагујевца, или Београда, хвали или тапше по рамену за овај пројекат. Центар у Крагујевцу је од националног значаја и намењен је младим људима. Наш задатак као професора и научника је да млађима оставимо место где ће имати услове да се у својој земљи баве хуманим послом, а не да га траже негде у иностранству. И то би било највеће признање и сатисфакција - да ти млади захваљујући добрим условима за рад буду бољи од нас, како би они иза себе оставили нешто још боље.

Може ли се говорити о томе да сте повредили сујету локалних елита које све заслуге желе да припишу себи?

Пошто је то мени чудан начин размишљања, у то не желим да верујем, али ако је тако, онда ми је „локалне елите” јако жао. Можда треба локалну елиту подсетити да поред овог центра помажем, са проф. Слободаном Арсенијевићем, и код стварања центра за вантелесну оплодњу и лечење стерилитета при Клиничком центру у Крагујевцу. Зашто бих ја као приватник помагао, неко би рекао, конкуренцију? Моје мишљење је да је пацијентима у Крагујевцу, као универзитетском граду, и Шумадији као региону у борби против беле куге такав центар за лечење стерилитета више него потребан.

Такође се може чути опаска да је ваше политичко ангажовање имало негативан утицај на добијања сагласности за почетак радова?

То му дође - нема центра јер није „наш”? Опет, не гради се то за мене. Центар треба да се гради за садшње и будуће научнике. Сигурно, мој ангажман у парламенту за смену министра Жарка Обрадовића због његових пропуста у креирању здраве политике према образовању и науци, а поготову због афере мала матура, имао је утицаја. Али то је као да пријавите преступ, а онда се кривац на вас наљути што сте га пријавили уместо да призна и покаје се. Такво размишљање нас је и довело дотле где смо, неће ваљда центар да школује и обучава младе научнике и лечи пацијенте само ако су политички подобни?